

**VERDICTUL LUI GIRBOVAN –
Presedinta UNJR Dana Girbovan
demonteaza manipularile privind
hotararea Curtii de Justitie a Uniunii
Europene: „Contrar asteptarilor unora,
precum si celor anuntate cu mult
aplomb de acestia dupa decizia CJUE,
Curtea nu a decis si nu a impus
Statului Roman desfiintarea SIIJ...
Acelasi test cerut de CJUE in cazul
SIIJ, prin care sa se asigure
independenta, trebuie facut pentru
orice parchet ce ar avea competenta
anchetarii judecatorilor, fie ca e vorba
de DNA, DIICOT etc”**

Cel mai important lucru pe care trebuie sa-l retina vrajmasii Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie dupa Decizia Curtii de Justitie a Uniunii Europene de marti, 18 mai 2021, este faptul ca CJUE nici nu a decis desfiintarea SIIJ, nici nu i-a impus statului roman o astfel de mutare.

Cea care a subliniat aceasta idee miercuri, 19 mai 2021, a fost **judcatoarea Dana Girbovan (foto), presedinta Uniunii Nationale a Judecatorilor din Romania si a Curtii de Apel Cluj.**

Mai exact, Girbovan explica faptul ca CJUE lasa la latitudinea instantelor romanesti sa decida daca garantiile de independenta ale sectiei speciale sunt respectate de normele ce reglementeaza infiintarea si functionarea SIIJ. Mai mult: nu doar SIIJ trebuie sa respecte garantiile de independenta, ci si DNA, DIICOT si, in general, orice structura de parchet ce ar urma sa aiba competenta de a ancheta magistrati, adauga sefa UNJR.

Nu in ultimul rand, Curtea de Justitie a UE recunoaste ca existenta Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie ar putea fi justificata de realitati obiective. Or, aceste realitati sunt arhicunoscute si nenumarate, prezentate deja de Inspectia Judiciara intr-un raport insusit de catre Plenul CSM, puncteaza Dana Girbovan. Este vorba – adaugam noi – despre raportul pe care Lumea Justitiei l-a prezentat in serialul „Magistratura sub cizma DNA”.

Redam postarea de pe [Facebook](#) a presedintei UNJR:

„Curtea de Justitie a Uniunii Europene (CJUE) NU a impus Statului Roman desfiintarea SIIJ

Marea Camera a CJUE a publicat pe data de 18 mai 2021 hotararea pronuntata intr-o serie de cauze conexe ce au privit, in esenta, caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928 de instituire a MCV, precum si a recomandarilor din rapoartele Comisiei intocmite pe baza acestei decizii (rapoartele MCV), suprematia dreptului european in raport de dreptul intern, precum si daca normele europene invocate in aceste cauze se opun legislatiei interne privind urmatoarele aspecte:

- numirea interimara la conducerea Inspectiei Judiciare;*
- infiintarea Sectiei pentru Investigarea Infractiunilor din Justitie;*

- raspunderea patrimoniala a magistratilor pentru erorile judiciare.

Voi analiza intr-o serie de postari fiecare dintre aceste aspect, data fiind importanta acestei hotarari pentru sistemul judiciar roman si independenta acestuia.

Avand in vedere ca subiectul cel mai disputat in spatiul public este cel legat de infiintarea SIIJ, voi incepe cu aceasta.

A. Ce a spus CJUE despre SIIJ?

Pentru a intelege in mod corect hotararea Curtii este important de precizat ca, prin sesizarile facute, instantele de trimitere au cerut CJUE sa decida daca articolul 2 si articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum si daca Decizia 2006/928 trebuie interpretate in sensul ca se opun unei reglementari nationale care prevede infiintarea in cadrul Ministerului Public a unei sectii specializate care are competenta exclusiva de a ancheta infractiunile savarsite de judecatori si de procurori.

CJUE putea decide ca normele europene invocate se opun reglementarii nationale ce prevedea infiintarea SIIJ, situatie in care, intr-adevar, Statul Roman avea obligatia fie sa desfiinteze SIIJ, fie sa o reorganizeze astfel incat aceasta sa corespunda normelor interpretate de Curte.

Contrar asteptarilor unora, precum si celor anuntate cu mult aplomb de acestia dupa decizia CJUE, Curtea NU a decis desfiintarea SIIJ!

CJUE, prin hotararea data, a lasat instantele nationale sa decida daca garantiile enumerate prin hotarare sunt respectate de normele ce reglementeaza infiintarea si functionarea SIIJ, impunand instantelor sa verifice urmatoarele aspecte:

1. daca infiintarea unei astfel de sectii este justificata de imperative obiective si verificabile legate de buna administrare a justitiei;

2. daca aceasta este insotita de garantii specifice care sa permita, pe de o parte, sa se inlature orice risc ca aceasta sectie ar putea fi folosita ca instrument de control politic al activitatii judecatorilor si procurorilor susceptibil sa aduca atingere independentei acestora si, pe de alta parte, sa se asigure ca respectiva competenta poate fi exercitata in privinta acestora din urma cu respectarea deplina a cerintelor care decurg din articolele 47 si 48 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

B. Cum se vor verifica in concret aceste aspecte?

Prima chestiune ce trebuie subliniata este aceea ca dezlegarile facute de Curte sunt la nivel de principiu, avand in vedere necesitatea garantarii independentei justitiei si a dreptului la un proces echitabil, in toate componentele sale, valabile pentru orice structura de parchet care ancheteaza magistrati.

In concret, aceasta inseamna ca acelasi test cerut de CJUE in cazul SIIJ, prin care sa se asigure, printre altele, independenta de orice ingerinta sau influenta politica sau de alta natura, trebuie facut pentru oricare din parchete/sectiile parchetelor ce au/ar avea competenta anchetarii judecatorilor, fie ca e vorba de DNA, DIICOT sau o alta structura de parchet.

A doua chestiune ce se impune a fi lamurita este de ce CJUE nu a decis ea insasi daca cerintele mentionate de ea sunt sau nu respectate de legislatia privind infiintarea si functionarea SIIJ.

Intrebarea este cat se poate de legitima, pentru ca toate argumentele pro si contra au fost trimise Curtii, fiecare parte pronuntandu-se pe larg cu privire la aceste chestiuni.

Or, teoretic, Curtea ar fi trebuit sa aiba suficiente elemente pentru a da castig fie unei parti, fie celeilalte.

Cu toate acestea, CJUE a refuzat sa isi asume concluzia ca normele europene se opun infiintarii SIIJ si a transmis instantelor nationale ca trebuie sa efectueze ele insele o analiza aprofundata si serioasa pe baza criteriilor amintite.

De ce a ales CJUE aceasta cale?

Raspunsul la aceasta intrebare il gasim in continutul analizei facute de Curte pe aceasta tema, argumentatia Curtii fiind insotita de expresii precum 'din dosarul aflat la dispozitia Curtii reiese ca', 'din elementele aflate la dispozitia Curtii', 'sub rezerva verificarii de catre instantele de trimitere, din indicatiile furnizate de acestea' etc.

Ca atare, desi i s-a cerut, CJUE a refuzat sa transeze ea insasi chestiunea, tocmai pentru ca nu a avut certitudinea ca i s-a prezentat de catre toate partile un tablou complet si corect al situatiei de fapt si drept pe aceasta tema, avand in vedere si pozitia divizata a sistemului de justitie pe aceasta tema.

Instantele de trimitere sunt obligate, inasa, sa verifice indeplinirea de catre SIIJ a conditiilor mentionate de Curte.

In primul rand, instantele de trimitere trebuie sa verifice daca infiintarea unei astfel de sectii este justificata de imperative obiective si verificabile legate de buna administrare a justitiei.

Este important de subliniat ca trimiterea la lipsa precizarii acestora in expunerea de motive nu este suficienta. CJUE nu si-a insusit teza potrivit careia, daca aceste motive nu apar in expunerea de motive a legii, inseamna ca acestea nu exista, teza ce a fost intens sustinuta pentru a bloca orice discutie cu privire la modul abuziv in care DNA a anchetat judecatorii si procurorii.

Instanta de trimitere trebuie sa tina seama de 'ansamblul elementelor pertinente' care au condus la infiintarea SIIJ, adica exact de elementele pe care le-am aratat in mod repetat in ultimii ani, inclusiv metodele de ancheta folosite de DNA ce au incalcat independenta judecatorilor si a procurorilor, creand presiune asupra sistemului judiciar.

Aceasta analiza nu va mai putea fi evitata, ea trebuind a fi facuta in urma dezbaterii tuturor elementelor pertinente cu partile din cauzele aflate pe rol.

Amintesc ca deja exista un raport al Inspectiei Judiciare care, pe sute de pagini, a detaliat modul abuziv in care DNA a anchetat si urmarit judecatori si procurori, raport ce a fost aprobat de CSM. Prin urmare, abuzurile DNA impotriva magistratilor sunt o certitudine despre care nu se va mai putea evita sa se discute.

In al doilea rand, in ceea ce priveste garantiile specifice cerute SIIJ, si acestea vor trebui analizate obiectiv, si, mai mult, comparate cu cele anterioare. Aici intra modalitatea de numire a procurorilor in functii de conducere si executie la SIIJ, comparabil cu alte unitati specializate de parchet, excluderea sau implicarea factorului politic in acest proces, vechimea si experienta procurorilor din SIIJ si alte parchete, responsabilitatea acestora, transparenta activitatii, respectarea prezumtiei de nevinovatie si a dreptului la aparare etc.

In concluzie, nu doar ca CJUE nu a cerut desfiintarea SIIJ, asa cum manipulativ afirma unii, ci a enuntat o serie de conditii si garantii pe care o unitate de parchet ce investigheaza magistrati trebuie sa le aiba, inclusiv contra oricaror influente politice, iar instantele nationale trebuie sa se pronunte exact pe acest aspect.

Intr-o postare ulterioara, voi analiza distinct dezlegarea data CJUE pe chestiunea principiului suprematiei dreptului european, o problema veche, delicata si spinoasa, dar care este prezentata, tot manipulativ, ca fiind una 'istorica'.

[* Cititi aici intreaga decizie a CJUE](#)